

היום יום . . .

(תש"ד)

ח חשון

שבת

הפטורה : שובה - יכשלו בם. מי אל כמוך - מימי קדם.

שיעורים : חומש : נח, שבת עם פירש"י..

תהילים : מד-מח.

תניא : ומ"ש... '288' מסטרא דרע.

מצוה לשון צוותא וחבור, והעושה מצוה מתחבר עם העצמות ב"ה [ברוך הוא], שהוא המצוה את הציווי ההוא. וזהו שכר מצוה מצוה, דזה מה שנתחבר עם עצמות אוא"ס [אור אין סוף] מצוה הציווי, זהו שכרו. ויובן במשל גשמי: איש פשוט ביותר יש לו בטול פנימי אל החכמה ומעלת חכם, בבטול דהעדר תפיסת מקום לגמרי. וכן גם בהרגש החכם הרי איש הפשוט אינו נכנס אצלו בגדר אנושי כלל - ואין זה דמבטלו ודוחה אותו, ח"ו [חס ושלום], דזהו מדה רעה - ונחשב בעיניו שאין לו קשר של יחס עמו כלל. והי' [ה] כאשר החכם יצווה לאיש הפשוט לעשות איזה דבר בשבילו, הנה בציווי זה נולד מצאותו של האיש הפשוט, הן לעצמו שמרגיש מציאותו אשר הוא יכול לקיים מצות החכם ולו ציווה החכם לעשות דבר, והן בעיני החכם נחשב למציאות אשר אליו ידבר ויצווה, ולבד זאת הרי ציווי זה מאחד החכם הרם ונעלה עם האיש הפשוט ביותר. והנמשל מובן.

ומובן ג"כ [גם כן] אשר ביחס להנ"ל [להנזכר לעיל] אין הבדל כלל במה יהיה הציווי, אם דבר גדול ונעלה או קטן ופשוט..